

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 21Er/56/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711200678
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. PhD. Jozef Výboch
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6711200678.2

Uznesenie

Okresný súd Zvolen vo veci exekúcie oprávneného Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, pobočka Zvolen, IČO: 30 807 484, so sídlom vo Zvolene, Š. Moyzesa 1369/52, proti povinnému R. A., F.. XX.XX.XXXX, W.. XX.XX.XXXX, F. T. R. P., Ž. XXX/X, vedenej pod spisovou značkou Ex 18/2011 súdnym exekútorom JUDr. Júliusom Rosinom, Exekútorový úrad so sídlom vo Topoľčanoch, Stummerova 1553, na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 429,50 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd exekúciu **zastavuje**.

Oprávnený je **povinný** nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Júliusovi Rosinovi trovy exekúcie v sume 78,53 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Súd poverením zo dňa 21.01.2011 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Sociálnej poisťovne so sídlom v Bratislave, pobočka Zvolen č. k. 7018-2510413910-GC04/10 zo dňa 04.08.2010.
2. Súdny exekútor podaním súdu doručeným dňa 19.11.2018 dal súdu podnet na zastavenie exekúcie z dôvodu úmrtia povinného.
3. Z uznesenia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 17D/33/2015, Dnot 68/2015 zo dňa 13.05.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.06.2015, súd zistil, že dedičské konanie po povinnom bolo zastavené podľa § 175h ods. 1 O.s.p., nakoľko poručiteľ nezanechal žiaden majetok.
4. Podľa § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok) v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej ako „Exekučný poriadok“), exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.
5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.
6. Podľa § 161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").
7. Podľa § 61 CSP, procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

8. Podľa § 7 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením.

9. Podľa § 7 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka, smrťou táto spôsobilosť zanikne.

10. Podľa § 62 CSP, ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

11. Podľa § 63 ods. 1 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

12. Súd zistil, že je daný dôvod na zastavenie exekúcie, nakoľko nie sú splnené procesné podmienky pre jej ďalšie vedenie. Povinný v priebehu exekúcie stratil procesnú subjektivitu, pretože zomrel ako nemajetný a nezanechal majetok, ktorý by prešiel na právneho nástupcu. Nakoľko povinný po sebe nezanechal právneho nástupcu, voči ktorému by bolo možné v exekúcii pokračovať, táto okolnosť predstavuje neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky konania, a preto súd podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 62 a § 63 ods. 1 CSP exekúciu zastavil.

13. Podľa § 200 ods. 1 veta prvá a druhá Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

14. Podľa § 203 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený.

15. Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, 17bb) zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

16. O trovách exekúcie súd rozhodol analogicky podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. Nakoľko povinný v priebehu exekúcie zomrel bez toho, aby po sebe zanechal majetok, ktorý by prešiel na právneho nástupcu, a z ktorého by bolo možné vymáhanú pohľadávku uspokojiť, ide o obdobnú situáciu, akoby povinný bol nemajetný a jeho majetok nestačil ani na úhradu trov exekúcie. Preto súd uložil oprávnenému nahradiť trovy exekúcie súdneho exekútora. Súdny exekútor si v zmysle ustanovenia § 14 a § 15 vyhlášky MS SR č.288/1995 Z.z.(ďalej len vyhláška) uplatnil právo na odmenu súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti spolu za 21 jednotlivých úkonov exekučnej činnosti. Súdny exekútor si však uplatnil odmenu za doručenie upovedomenia o začatí exekúcie 2 x, odmenu za doručenie exekučného príkazu 6 x a odmenu za doručenie upovedomenia o spôsobe vykonania exekúcie 4 x. Vyhláška však v ustanovení § 15 ods. 1 písm. c), d) a e) hovorí, že paušálnou sumou sa odmeňuje doručenie upovedomenia o začatí exekúcie, doručenie exekučného príkazu, resp. doručenie upovedomenia o spôsobe exekúcie, avšak nehovorí o tom, že paušálnou sumou sa odmeňuje každé doručenie upovedomenia o začatí exekúcie, každé doručenie exekučného príkazu, či každé doručenie upovedomenia o spôsobe exekúcie. Preto súd súdny exekútorovi priznal odmenu za doručenie upovedomenia o začatí exekúcie len 1 x, odmenu za doručenie exekučného príkazu len 1x a odmenu za doručenie upovedomenia o spôsobe exekúcie rovnako len 1x. Súd teda vychádzal z toho, že súdny exekútor účelne vykonal v predmetnej veci 12 jednotlivých úkonov exekučnej činnosti, priznal mu odmenu v sadzbe 3,32 Eur za každý jednotlivý úkon exekučnej činnosti, spolu v celkovej sume 39,84 Eur.

17. Ďalej si súdny exekútor uplatnil odmenu za zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti podľa § 6 vyhlášky, a to spolu v sume 132,76 Eur za zriadenie exekučného záložného práva k 4 nehnuteľnostiam. Túto časť odmeny však súd súdny exekútorovi nepriznal, nakoľko odmena pri zastavení exekúcie sa určuje podľa § 14 až 16 vyhlášky. Pokiaľ ide o odmenu za zriadenie exekučných záložných práv, tak zo systematického zaradenia ustanovenia § 6 v prvom oddiele druhého dielu vyhlášky je zrejmé, že uvedené ustanovenie sa vzťahuje na odmenu za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie. Avšak vecná pôsobnosť predmetného ustanovenia § 6 na určenie odmeny pri zastavení exekúcie nie je daná. Ustanovenie § 6 vyhlášky je totiž zaradené do druhého dielu, prvý oddiel - odmena za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie. Tretí oddiel, druhého dielu

citovanej vyhlášky obsahuje spoločné ustanovenia k odmene za výkon exekučnej činnosti, v ktorom je osobitne upravená odmena súdneho exekútora pri vylúčení z vykonávania exekúcie a pri zastavení exekúcie (v §§ 14 a 15). Vychádzajúc z takéhoto systematického zaradenia, súd má za to, že z ust. §§ 4 až 6 citovanej vyhlášky zaradených do druhého dielu, prvý oddiel (ku ktorému patrí aj výpočet odmeny za zriadenie exekučného záložného práva) pri výpočte odmeny exekútora je možné vychádzať iba v prípade, ak došlo k úplnému vymoženiu pohľadávky. Pri určovaní odmeny súdneho exekútora, podľa tretieho oddielu nemožno vychádzať z ustanovení upravujúcich odmenu súdneho exekútora pri vymožení pohľadávky, keďže ide o osobitnú úpravu pre prípad vylúčenia súdneho exekútora alebo pri zastavení exekúcie. Takémuto výkladu nasvedčuje napríklad aj znenie § 16 citovanej vyhlášky, ktoré osobitne upravuje postup pri určovaní odmeny súdneho exekútora v prípade čiastočného zastavenia exekúcie, keď odkazuje na § 5 alebo § 7 až 13. Teda vylučuje použitie § 6 vyhlášky. (obdobne k tomu pozri napr. uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoE/100/2013 zo dňa 29.11.2013 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoE/37/2015 zo dňa 28.04.2015). Na základe uvedeného súd zastáva názor, že odmenu súdnemu exekútorovi v zmysle § 6 vyhlášky pri zastavení exekúcie priznať nemožno, pretože počet nehnuteľností, na ktoré súdny exekútor zriadil exekučné záložné právo, nie je kritériom pre určenie odmeny pri rozhodovaní súdu o odmene súdneho exekútora jeho vylúčení z vykonávania exekúcie alebo pri jej zastavení. Toto kritérium sa použije len pri určení odmeny za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie, ktorá je reálne vykonaná. Cieľom exekúcie je na prvom mieste uspokojenie pohľadávky oprávneného v čo najvyššej miere a v čo najkratšom čase, pričom ním rozhodne nie je maximalizácia odmeny súdneho exekútora a tejto skutočnosti je potrebné podriaďiť aj výklad jednotlivých ustanovení vyhlášky.

18. Súdny exekútor si v zmysle ustanovenia § 22 vyhlášky MS SR č.288/1995 Z.z.(ďalej len vyhláška) uplatnil právo na náhradu hotových výdavkov vo výške 43,60 Eur za poštovné. Uplatnenú náhradu hotových výdavkov za poštovné súd súdnemu exekútorovi nepriznal v plnej výške, nakoľko z predloženého exekučného spisu mal v čase svojho rozhodovania vynaloženie hotových výdavkov na uvedený účel preukázané len 8 x originálmi doručenkami a 6 x poštou vrátenými obálkami. Taktiež súd priznal súdnemu exekútorovi náhradu hotových výdavkov za poštovné, ktoré nevyhnutne vzniknú v súvislosti so splnením zákonnej povinnosti súdneho exekútora vyplývajúcej z ustanovenia § 60 ods. 2 Exekučného poriadku zaslať konečné vyúčtovanie exekučného konania oprávnenému a za vrátenie poverenia a zaslanie konečného vyúčtovania exekučnému súdu. Súd teda priznal súdnemu exekútorovi náhradu hotových výdavkov za poštovné v celkovej sume 25,60 Eur, pričom vychádzal z ceny jednej zásielky v sume 1,60 Eur. Vo zvyšnej časti súd súdnemu exekútorovi náhradu hotových výdavkov za poštovné nepriznal, nakoľko ich vynaloženie z predloženého exekučného spisu nemal preukázané žiadnymi doručenkami, poštou vrátenými obálkami, podaciami lístkami a ani podaciami hárkami, preto súd vyloženie hotových výdavkov na uvedený účel vo zvyšnej časti nemal preukázané. Súd priznal súdnemu exekútorovi 20% DPH z odmeny a náhrady hotových výdavkov v sume 65,44 Eur, vo výške 13,09 Eur. Súd súdnemu exekútorovi priznal trovy exekúcie spolu vo výške 78,53 Eur, a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané, a to v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na tunajšom súde. O sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie spravidla bez nariadenia pojednávania. Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení.

V sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.